

THÁNG AVRIL 1935

1.—Càng biết lòng mình thì càng khoan-dung kẻ đồng-loại.

2.—Trong cơn thử-thách, tiếp-nhận ý-chỉ Chúa tức là mở lòng ra để được Ngài yên-úi.

3.—Tình yêu-thương chơn-thật phải mặc áo khiêm-nhường.

4.—Đầu-phục là bước đầu của tánh kiên-nhẫn.

5.—Trong mọi ý-tưởng, mọi lời nói và mọi việc làm, hãy nhớ đến lời Đức Chúa Jê-sus đã cầu-xin Đức Chúa Trời giữ ta khỏi tội-ác.

6.—Gió không thể thổi qua hòn đá. Cũng vậy, Đức Thánh-Linh không thể ngự vào trong tấm lòng cứng-cỏi.

7.—Ai có Thánh-Linh Đức Chúa Trời, thì khi phải vượt biển thử-thách, đau-đớn, mới không chìm-đắm, cũng như dầu nổi trên mặt nước vậy.

8.—Phải cầu-nguyện để có thể ăn-ở như môn-đồ Đấng Christ, và phải ăn-ở như môn-đồ Đấng Christ để có thể cầu-nguyện.

9.—Biết Lời Đức Chúa Trời đã là một việc quan-trọng; nhưng sống bằng Lời Đức Chúa Trời lại là quan-trọng hơn.

10.—Sự đau-đớn của ta bao giờ cũng nhẹ hơn tình yêu-thương của Đấng chơn-chiên hiên-lành.

11.—Mọi vật ở xung-quanh tỏ cho ta biết sự sống hoặc sự chết. Giữa hai địa-vị ấy không có địa-vị nào khác. Chúa cho anh em được phép chọn, nên hãy chọn sự sống, ngộ hầu linh-hồn mình được sống.

12.—Cõi đời đời là thời-gian không hề xây-vấn. Nó đi mà không đi, qua mà không qua. Ai muốn đo-lường nó, thì rút-cục lại đến chỗ cũ. Nó là biển không bờ, là giếng không đáy, là cõi vô-cùng.

13.—Ước-ao làm lạnh nhiều hơn, đó là phần thưởng kẻ đã làm lạnh một ít.

14.—Sương-mọc có ích cho bông hoa thể nào, thì lời cầu-nguyện buổi sáng cũng có ích cho tấm lòng thể ấy.

15.—Có hai điều đi luôn với nhau và

chẳng hề hết, tức là tình yêu-thương của Đấng Christ và cõi đời đời.

16.—Ta không thấy luồng điện, nhưng thấy ánh sáng do nó sanh ra. Cũng vậy, ta không thấy đức-tin, sự trông-cậy và tình yêu-thương, nhưng bông-trái ba đức-tánh ấy phải hằng ngày phát-hiện trong cách ăn nết ở của tín-đồ.

17.—Giấc ngủ xác-thịt có ích để bổ sức bao nhiêu, thì giấc ngủ thiêng-liêng làm yếu linh-hồn bấy nhiêu.

18.—Chúa ban cho ta các phước quí-báu vô-song. Muốn «có» các phước ấy, trước hết phải «nhận» các phước ấy.

19.—Trên thập-tự-giá, Đức Chúa Jê-sus-Christ đã gim chết tội-lỗi trong biển yêu-thương của Ngài.

20.—Khi Đức Chúa Jê-sus-Christ chết, thì sự sống đời đời đặc-thắng.

21.—Loài người muốn tin mình, thì trước hết phải tin Đức Chúa Trời.

22.—Từ-bỏ hạnh-phước thì được hạnh-phước.—*Joseph de Maistre.*

23.—Xin Chúa ban cho tôi ơn này: Mỗi công-việc tôi đạt qua mục-dịch trực-tiếp của nó.—*Jean Klingebiel.*

24.—Thà hao-mòn vì làm việc còn hơn ten-rỉ vì ở-nhưng.—*Diderot.*

25.—Sự suy-gẫm sâu-xa chẳng phải là cuối-cùng đâu, còn phải hoạt-động nữa.—*Bà Thánh Thérèse.*

26.—Lúc mới bắt tay làm việc, ta phải phấn-đầu hăng-hải.—*Bossuet.*

27.—Trước khi chịu đau-khổ, chẳng ai tự biết mình.—*A. de Musset.*

28.—Sức mạnh của đức ác không đáng sợ bằng sức yếu của đức thiện.—*Guizot.*

29.—Muốn khỏi lui bước, hãy kính-sợ Chúa; còn muốn tiến bước, hãy yêu-mến Ngài.—*Thánh Augustin.*

30.—Cổ biết sống khôn-ngoan thì mới biết chết khôn-ngoan; mờ-mả chỉ là bóng hoàng-hôn cho kẻ không biết sống, nhưng là lúc rạng-đông cho kẻ đã sống khôn-ngoan bởi nhờ ân-điễn Chúa.